

Proč se svět ma - rno - stí, bo - ha - tstvím ho - no - sí?

Vždyť je - ho slá - va, lesk sko - nčí vždy v be - zmo - ci.

Co sta - věl s ná - ma - hou, za chví - li po - mi - ne.

Jak su - chá trá - va zas, jak su - chá

trá - va zas v dý - mu se ro - zply - ne.

2. Kde jsou dnes králové slavní a vznešení, / mudrci hloubaví, / v rozum zahledění? / Kde říše, národy, co chtěly vládu mít? / Jak loňský sníh mizí, jak loňský sníh mizí, / musely odejít.
3. Člověče můj milý, čeho se přidržíš? / Co navždy zůstane, co zítra opustíš? / Kochat se hojností, těšit blahobytem? / Znat Boží zákony, znát Boží zákony, / nosit je v srdci svém?
4. Co v Písmu psáno, to pro svět je bláznovství: / S nadějí v lásce žít s vírou i moudrostí. / Druhým teď sloužit máš, o sebe nepečuj. / Jen s milostí Boží, jen s milostí Boží / získáš pak život svůj.